

РЕШЕНИЕ

№ 24412

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4224** по описа за **2026** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. Д. Х., чрез адв. Й. срещу решение № 710/26.02.2026г. по НАХД № 15085/2025г., Софийски районен съд, НО, 122 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на Х., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание касационният жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът не се явява, не се представлява, представя писмено становище по делото, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има

право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 29.04.2025г. в 17,58ч. в [община], на път номер II-18, с посока за движение от бул. Ц. шосе към бул Б. шосе при ограничение на скоростта от 40 км./час, въведено с пътен знак М-26 чрез с техническо средство АТСС CORDON M2 и след приспаднат толеранс от 3%, че лек автомобил О. А. с рег. [рег.номер на МПС] се движи със 61 км./ч, като превишава позволената скорост с 21 км./ч. Ползвател на автомобила е „МФ 79“ ЕООД, с управител Х. Д. Х.. С ЕФ на Х. е наложена глоба в размер на 100лв.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. По делото е наличен протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им. Неоснователно е оплакването на касатора, че процесният електронен фиш е издаден без преди това да е изяснена фактическата обстановка –предвиденото в чл. 189, ал. 4 ЗДвП съкратено производство изключва приложението на чл. 57 ЗАНН досежно общите изисквания към съдържанието на наказателното постановление.

Видно е, че по делото са събрани достатъчно доказателства, от които да бъде установено, че техническото средство е било разположено на мястото, обозначено с координати в електронния

фиш, което е видно от приложения снимков материал. Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Вярно е, че електронният фиш не съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, включително обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тъй като нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице.

Съдът намира за неоснователни доводите на касатора, че лицето, представляващо дружеството не е получило покана да се яви и представи доказателства за това кое лице е управлявало автомобила, с което е била нарушена процедурата по връчване и уведомяване на санкционираното лице за процесуалните му възможности.

Разпоредбата на чл.189 ал.4 от ЗДвП гласи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, с изключение на нарушенията по чл. 179, ал. 3 – 3в, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато в свидетелството за регистрация на превозното средство е вписан ползвател – на ползвателя, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, с който се налага глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В 14-дневен срок от получаването му лицето, на което е издаден електронният фиш, заплаща глобата или имуществената санкция или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Декларацията и копие на свидетелството за управление на моторно превозно средство могат да бъдат подадени по електронен път чрез Системата за сигурно електронно връчване като модул на Портала на електронното управление по смисъла на Закона за електронното управление и подписана с квалифициран електронен подпис, освен в случаите по чл. 22, ал. 6 и 7 от Закона за електронното управление. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение, като първоначално издаденият се анулира.

Текстът на тази разпоредба е възпроизведена в ЕФ, поради което при получаването му, собственика или ползвателя на автомобила са били уведомени за тази възможност. Обстоятелството дали ще се ползват от нея или не не може да опорочи процедурата по издаване и връчване на ЕФ.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени

процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лв. ли нейната равностойност в евро -66,46 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и шест цента/

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК,

Административен съд София - град -13 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №710/26.02.2026г. по НАХД № 15085/2025г., Софийски районен съд, НО, 122 състав

ОСЪЖДА Х. Д. Х. ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,46 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и шест цента/.